

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u [REDACTED], po sucu toga suda [REDACTED] kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja [REDACTED], [REDACTED], zastupanog po punomoćniku [REDACTED] odvjetniku iz [REDACTED], protiv tuženika [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED], zastupanog po punomoćnicima [REDACTED], odvjetnicima iz [REDACTED], te [REDACTED] dipl. pravnici zaposlenoj kod tuženika, te umješača na strani tužitelja Pravobraniteljice za ravnopravnost spolova Republike Hrvatske Višnji Ljubičić, iz Zagreba, Preobraženska 4, zastupane po punomoćniku Goranu Selancu, umješača [REDACTED] [REDACTED], te umješača [REDACTED] [REDACTED] zastupanih po punomoćnici [REDACTED], odvjetnici iz Zagreba, radi utvrđenja, otklanjanja i zabrane diskriminacije, nakon zaključene glavne i javne rasprave dana 03. srpnja 2012. godine u prisutnosti tužitelja, punomoćnika tužitelja, punomoćnika tuženika, punomoćnika Pravobraniteljice za ravnopravnost spolova Republike Hrvatske te predstavnice umješača [REDACTED], te objavljene odluke dana 12. srpnja 2012. godine

presudio je

I/ Utvrđuje se da je tuženik [REDACTED] [REDACTED] povrijedio pravo tužitelja [REDACTED], [REDACTED] na jednako postupanje na način da nije upotpunio Zahtjev [REDACTED] od 08. rujna 2009. godine Ur. broj: 2186-62-77/69 za izdavanje suglasnosti za radno mjesto I. vrste - znanstveno-nastavno zvanje, napredovanje u više zvanje, na osnovi spolne orijentacije tužitelja.

II/ Utvrđuje se da je tuženik [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] uznemiravao tužitelja [REDACTED] [REDACTED], omogućivši svim zainteresiranim osobama uvid u sudski zapisnik s održanog ročišta u ovom postupku, s ciljem povrede dostojanstva tužitelja uzrokujući tužitelju strah, neprijateljsko, ponižavajuće i uvredljivo okruženje, na osnovi spolne orijentacije tužitelja.

III/ Zabranjuje se tuženiku [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] poduzimanje radnji kojima se sprječava napredovanje tužitelja [REDACTED], [REDACTED] na osnovi spolne orijentacije jer se time krši pravo tužitelja na jednako postupanje, u roku od 8 dana.

IV/ Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja

protiv tuženika

iz

koji glasi:

„Utvrđuje se da je tuženik

povrijedio tužiteljevo pravo na jednako postupanje na način da:

- je na sastanku od 05. ožujka 2010. godine donio odluku o matičnosti područja i fakulteta za izbor nastavnika na kolegiju, prema kojoj bi izbor za navedene kolegije trebao biti u području tehničkih znanosti, polju računarstva, unatoč mogućnosti da se natječaj raspiše i za polje informacijskih znanosti;
- je u Izvješću stručnog povjerenstva o ispunjavanju uvjeta za znanstveno zvanje znanstveni suradnik i znanstveno nastavno zvanje docent od 17. studenog 2010. godine, vezano za natječaj Ur. broj: 2186-62-26/57 od 13. rujna 2010. godine, objavljen u godine, predložio tužiteljevog protukandidata za izbor za radno mjesto docenta na Katedri
- je u Izvješće Stručnog povjerenstva o ispunjavanju uvjeta za znanstveno zvanje znanstveni suradnik i znanstveno nastavno zvanje docent od dana 29. studenog 2010. godine, vezano za natječaj Ur. broj: 2186-62-26/57 od 13. rujna 2010. godine, objavljen u dana 27. rujna 2010. godine, unio netočne podatke o tužitelju, njegovim znanstvenim projektima, broju održanih sati i stipendijama;
- je za natječaj Ur. broj: 2186-62-26/57 od 13. rujna 2010. godine, objavljen u dana 27. rujna 2010. godine, za izbor dva nastavnika u znanstveno-nastavnom zvanju i radnom mjestu docenta, uveo uvjete u vidu motivacijskog pisma, koji do sada nisu bili praksa pri raspisivanju natječaja;
- je kao člana stručnog povjerenstva za izbor u znanstveno zvanje znanstvenog suradnika i znanstveno-nastavno zvanje i radno mjesto docenta u znanstvenom području društvenih znanosti, znanstveno polje informacijske i komunikacijske znanosti na Katedri prema natječaju Ur. broj: 2186-62-26/57 od 13. rujna 2010. godine, objavljenog u dana 27. rujna 2010. godine, imenovao koji je bio mentor tužiteljevog protukandidata; te je ujedno odbio u navedeno stručno povjerenstvo za oba radna mjesta prema istom natječaju, imenovati redovnog profesora s koji je bio tužiteljev mentor;
- je kao člana stručnog povjerenstva za provjeru ispunjavanja uvjeta za izbor, prema natječaju za izbor jednog nastavnika u znanstveno-nastavnom zvanju i radno mjesto docenta ili izvanrednog profesora (m/ž), u znanstvenom području društvenih znanosti, znanstveno polje informacijske i komunikacijske znanosti na Katedri Ur.broj: 2186-62-21/44 od 21. travnja 2011.godine, objavljen u od dana 11. svibnja 2011. godine imenovao koji je bio mentor tužiteljeve protukandidatkinje; te je odbio u navedeno stručno povjerenstvo imenovati redovnog profesora s Fakulteta koji je bio tužiteljev mentor;
- je u Izvješće stručnog povjerenstva za provjeru ispunjavanja uvjeta za izbor u znanstveno-nastavno zvanje docenta ili izvanrednog profesora na Fakultetu

[REDACTED] od dana 08. ožujka 2012. godine, vezano za natječaj Ur. broj: 2186-62-21/44 od 21. travnja 2011. godine, objavljen u [REDACTED] od dana 11. svibnja 2011. godine, unio netočne i nepotpune podatke o tužitelju, vezano za duljinu studiranja, broj objavljenih radova, istraživačke boravke u inozemstvu, znanstveni doprinos tužiteljevog rada;

- je u provođenju natječajnog postupka za izbor jednog nastavnika u znanstveno-nastavnom zvanju i radno mjesto docenta ili izvanrednog profesora (m/ž) u znanstvenom području društvenih znanosti, znanstveno polje informacijske i komunikacijske znanosti na Katedri [REDACTED] Ur. broj: 2186-62-21/44 od 21. travnja 2011. godine, objavljen u [REDACTED] od dana 11. svibnja 2011. godine tražio od tužitelja da ponovno održi nastupno predavanje unatoč činjenici da je tužitelj nastupno predavanje održao u sklopu prethodnog natječajnog postupka, a sve na osnovi spolne orijentacije tužitelja.

Utvrđuje se da je tuženik [REDACTED], [REDACTED] počinio teži oblik diskriminacije tužitelja, na način da je nastavio diskriminaciju pokretanjem postupka pred Etičkim povjerenstvom tuženika, te donošenjem Mišljenja Ur. broj: 2186-62/126/10 i Ur. broj: 2186-62/126/10, te ga je time i dodatno viktimizirao dovodeći tužitelja u nepovoljniji položaj zbog toga jer je u dobroj vjeri prijavio diskriminaciju, a sve zbog spolne orijentacije tužitelja.

Utvrđuje se da je tuženik [REDACTED], [REDACTED] diskriminirao tužitelja jer nije zaštitio dostojanstvo tužitelja kao radnika za vrijeme obavljanja posla od uznemiravanja od strane tužitelju nadređenog [REDACTED] i tužiteljevog suradnika [REDACTED] s kojima tužitelj redovito dolazi u doticaj u obavljanju svojih poslova, a koji su ismijavali tužitelja, iznosili šale i opaske koje uključuju referiranje na spolnu orijentaciju čime su povrijedili dostojanstvo tužitelja, te uzrokovali strah, ponižavajuće i uvredljivo i neprijateljsko okruženje.

Nalaze se tuženiku da:

- dopuni zahtjev [REDACTED] od 08. rujna 2009. godine, Ur. broj: 2186-62-77/69 za izdavanje suglasnosti za radno mjesto I. vrste – znanstveno-nastavno zvanje, napredovanje u više zvanje na način da dostavi [REDACTED] podatke o kandidatu [REDACTED], tj. ocjenu njegovog dosadašnjeg rada, angažmanu i kopiju ugovora iz kojeg je vidljiv njegov radni status;
- ispravi netočne podatke o tužitelju, njegovim znanstvenim projektima, broju održanih sati i stipendijama, a koji podaci se nalaze u izvješću stručnog povjerenstva o ispunjavanju uvjeta [REDACTED] i [REDACTED] [REDACTED] za znanstveno zvanje znanstveni suradnik i znanstveno nastavno zvanje docent od 29. studenog 2010. godine vezano za natječaj Ur. broj: 2186-62-26/57 od 13. rujna 2010. godine, objavljen u [REDACTED] dana 27. rujna 2010. godine, na način da ispravno navede broj tužiteljevih znanstvenih projekata kao 4, da navede da je tužitelj vodio dvoje studenata pri izradi njihovih završnih radova, da navede da je tužitelj studirao i u [REDACTED], da navede da je tužitelj dobio i stipendiju Sveučilišta u [REDACTED] da ispravno navede ukupan broj održanih sati tužitelja kao 545;
- uvrsti tužitelja u izbor za radno mjesto docenta u znanstvenom području društvenih znanosti, znanstveno polje informacijske i komunikacijske znanosti, znanstvena grana organizacija i informatika na Katedri [REDACTED] i Katedri [REDACTED]

prema raspisanom natječaju Ur. broj: 2186-62-26/57 od 13. rujna 2010. godine, objavljen u [REDACTED] dana 27. rujna 2010. godine,

sve u roku od 3 dana" - kao neosnovan.

V/ Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja [REDACTED] iz [REDACTED], [REDACTED] kojim zahtijeva protiv tuženika [REDACTED], [REDACTED] utvrđenje da je tužitelju povrijeđeno pravo na jednako postupanje na način da mu je tuženik onemogućavao napredovanje na osnovi spolne orijentacije, kao neosnovan.

VI/ Nalaže se tužitelju [REDACTED] da naknadi tuženiku [REDACTED] parnični trošak u iznosu od 7.703,50 kn, u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja, otklanjanja i zabrane diskriminacije. Navodi da je u radnom odnosu kao viši asistent na Katedri [REDACTED] Fakulteta [REDACTED] ([REDACTED]). Tijekom veljače i studenog 2009. godine bio je izložen diskriminatornom ponašanju na osnovi spolne orijentacije od strane suradnika i neposredno nadređene osobe, o čemu je tužitelj 27. studenog 2009. godine izvijestio dekanu [REDACTED]. Radilo se o iznošenju šala, opaski i ismijavanju koja uključuju referiranje na spolnu orijentaciju što je tužitelja uznemirilo. Nakon tužiteljevog reagiranja zbog diskriminatornog ponašanja suradnika i nadređene osobe, isti su se tužitelju obratili pismenim isprikanama. Tijekom rujna 2009. godine, dakle prije no što je tužitelj reagirao na diskriminatorno ponašanje, tužitelj je stekao uvjete za izbor u znanstveno-nastavno zvanje te je o tome elektronskom poštom obavijestio tajnicu tuženika [REDACTED], a sve zbog činjenice što je u prethodnom kontaktu s prodekanom [REDACTED] bio upitan o stanju s radovima i uvjetima za izbor, te iz razloga što je kod zapošljavanja postigao usmeni dogovor s upravom tuženika da će mu se po stjecanju uvjeta za napredovanje to i omogućiti. [REDACTED] je obavijestila tužitelja da će uputiti zahtjev Sveučilištu za izdavanje suglasnosti za redovno napredovanje u znanstveno-nastavno zvanje putem otvaranja novog radnog mjesta (nadalje: Zahtjev). Nakon što je tužitelj primio isprike profesora očekivao je normalizaciju odnosa. Međutim, upravo suprotno tome tuženik je nastavio s diskriminacijom po osnovu spolne orijentacije. Tuženik je poslao Zahtjev Sveučilištu ali nepotpun. Na poziv rukovoditeljice Ureda za ljudske resurse Sveučilišta [REDACTED] da tuženik upotpuni Zahtjev da bi se izdala suglasnost, tuženik nije odgovorio čime je izravno onemogućio tužitelja u napredovanju. Nakon godinu dana tužitelj je i sam u više navrata tražio od tuženika upotpunjavanje Zahtjeva, te se obratio i sindikatu za pomoć, koji je preko voditeljice pravne službe Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja [REDACTED] također uputio poziv tuženiku da upotpuni traženu dokumentaciju, na koji tuženik nije odgovorio. Uobičajeno je da nakon odlaska u mirovinu nekog nastavnika na ispražnjeno mjesto napreduje netko od viših asistenata. Upravo je na tužiteljevoj katedri [REDACTED] – viši predavač, po završetku akademske godine 2009/10. otišao u mirovinu te je stečena mogućnost za tužiteljevo napredovanje na Katedri u okviru postojećeg radnog mjesta. Međutim, na tužiteljevo iznenađenje, pročelnik tužiteljeve Katedre [REDACTED] – redoviti profesor, koji se ujedno diskriminatorno ponašao prema tužitelju kako je uvodno opisano, je predložio

Fakultetskom vijeću donošenje odluke o raspisivanju natječaja za izbor nastavnika u polju računarstva (područje tehničkih znanosti), iako je postojala mogućnost da se natječaj raspiše za polje informacijskih znanosti (područje društvenih znanosti) u koje je tužitelj izabran i u kojem radi, te u kojem je prema dogovoru s upravom tuženika kod zapošljavanja trebao napredovati. Tužitelj se obratio elektroničkom poštom i dopisom dekanu tuženika kako bi ukazao na nelogičnu i diskriminatornu odluku Fakultetskog vijeća, na koji dekan tuženika nije reagirao. U međuvremenu je tuženik dana 27. rujna 2010. godine raspisao natječaj [REDACTED] za izbor dva nastavnika u znanstveno-nastavnom zvanju i radnom mjestu docenta. Tužitelj se dana 06. listopada 2010. godine prijavio na navedeni natječaj za radno mjesto docenta u znanstvenom području društvenih znanosti, znanstveno polje informacijske i komunikacijske znanosti na Katedri [REDACTED]. U Izvješću stručnog povjerenstva tuženika o ispunjavanju uvjeta kandidata za to radno mjesto od 17. studenog 2010. godine stoji kako se predlaže drugi kandidat za izbor na navedeno radno mjesto unatoč objektivno boljim kvalifikacijama tužitelja. Tužitelj se također dana 06. listopada 2010. godine prijavio prema istom natječaju za radno mjesto docenta u znanstvenom području društvenih znanosti, nastavno polje informacijske i komunikacijske znanosti, znanstvena grana organizacija i informatika na Katedri [REDACTED] i Katedri [REDACTED]. U Izvješću stručnog povjerenstva tuženika o ispunjavanju uvjeta kandidata za to radno mjesto od 13. prosinca 2010. godine tužitelj uopće nije naveden. Dakle, unatoč tužiteljevoj urednoj prijavi koju je tuženiku poslao putem pošte preporučenom pošiljkom, tuženik nije uvrstio tužitelja kao kandidata za izbor za navedeno radno mjesto, izravno ga diskriminirajući zbog svoje spolne orijentacije. Natječaj za oba radna mjesta objavljen je uz uvjete koji nikada do tada nisu bili praksa pri raspisivanju natječaja. Za razliku od prijašnje prakse dodan je zahtjev za motivacijskim pismom koje se do tada nikada nije tražilo. Evidentno je da tuženik „kroji politiku napredovanja“ na način koji sprječava tužitelja u napredovanju. Da je „politika napredovanja“ usmjerena protiv tužitelja svjedoči i činjenica što je Izvješće od 17. studenog 2010. godine sačinilo stručno povjerenstvo tuženika čiji je član ujedno i mentor tužiteljevog protukandidata. Tuženik je odbio tužiteljev prijedlog da, radi osiguranja objektivnog rada, u stručno povjerenstvo bude uključen i tužiteljev mentor [REDACTED], redovni profesor s Fakulteta [REDACTED] Sveučilišta u [REDACTED] gdje je tužitelj doktorirao. U Izvješću od 17. studenog 2010. godine naveden je niz netočnih podataka – o broju tužiteljevih stručnih radova, o činjenici vođenja studenata pri izradi završnih radova, glede jezika teksta i obrane tužiteljeve disertacije i dr. Odredbom čl. 5 st. 4 Zakona o radu zabranjena je izravna ili neizravna diskriminacija na području rada i radnih uvjeta, uključujući kriterije za odabir i uvjete pri zapošljavanju, napredovanju, profesionalnom usmjeravanju, stručnom osposobljavanju i usavršavanju te prekvalifikaciji, sukladno posebnim zakonima. Odreda čl. 1 st. 1 Zakona o suzbijanju diskriminacije određuje da se tim zakonom osigurava zaštita i promicanje jednakosti kao najviše vrednote ustavnog poretka RH, stvaraju se pretpostavke za ostvarivanje jednakih mogućnosti i uređuje zaštita od diskriminacije na osnovi rase ili etičke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog nasljeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije. Prema st. 2 citirane zakonske odredbe diskriminacijom se smatra i stavljanje u nepovoljniji položaj bilo koje osobe po bilo kojoj osnovi iz citiranog stavka 1. Tužitelj je sukladno čl. 20 Zakona o suzbijanju diskriminacije učinio vjerojatnim da je do diskriminacije došlo, te je temeljem čl. 17 istog Zakona podnio individualnu antidiskriminacijsku tužbu, predlažući da sud utvrdi kako je tuženik povrijedio tužiteljevo pravo na jednako postupanje događajima koji su opisani u činjeničnim navodima tužbe na osnovi spolne orijentacije, da zabrani tuženiku poduzimanje radnji kojima se sprječava njegovo napredovanje jer se time krši pravo na jednako postupanje, te naloži da dopuni Zahtjev Sveučilištu za izdavanje suglasnosti za redovno napredovanje u znanstveno-

nastavno zvanje putem otvaranja novog radnog mjesta, da ispravi tužiteljeve podatke po njegovim kvalifikacijama u Izvješću Stručnog povjerenstva od 17. studenog 2010. godine i uvrsti tužitelja u izbor za radno mjesto docenta u znanstvenom području društvenih znanosti, znanstveno polje informacijske i komunikacijske znanosti, znanstvena grana organizacija i informatika na Katedri za [REDACTED] i Katedri [REDACTED] prema natječaju objavljenom 27. rujna 2010. godine u N.N. 111/10.

Tuženik je u odgovoru na tužbu učinio nespornim da je tužitelj u radnom odnosu kod tuženika kao viši asistent na Katedri za [REDACTED]. Osporio je tvrdnje da bi bio izložen diskriminatornom ponašanju na osnovi spolne orijentacije od strane suradnika i neposredno nadređene osobe. Tužitelj je doista dekanu tuženika uputio dopis po svom odvjetniku dana 27. studenog 2009. godine kojim ga poziva da upozori profesore na navodno diskriminatorno ponašanje. Dekan tuženika je o svemu obavijestio profesore koji su se tužitelju obratili pisanim dopisima početkom prosinca 2009. godine, u kojima ističu da su iznenađeni iznijetim optužbama na njihov račun, da žale ako su tužitelja ikada ičim uvrijedili, da im to nikada nije bila namjera, ali da diskriminatornog ponašanja nikada nije bilo, a dodatno i iz razloga što profesori nisu imali saznanja o tužiteljevom spolnom opredjeljenju. Netočni su navodi tužitelja da bi tijekom rujna 2009. godine stekao uvjete za izbor u znanstveno-nastavno zvanje. Da li su ispunjeni uvjeti za izbor u znanstveno zvanje utvrđuje stručno povjerenstvo za provođenje postupka izbora sukladno čl. 35 Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju. Napredovanje nastavnika moguće je isključivo temeljem provedenog javnog i otvorenog natječajnog postupka koji je moguće pokrenuti ako Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa i Sveučilište odobre nova radna mjesta ili povećanje ukupnog zbirnog koeficijenta. Tuženik je uputio Zahtjev Sveučilištu za izdavanje suglasnosti za radno mjesto prve vrste – znanstveno-nastavno zvanje u kojem je tužitelj smatrao da je stekao uvjete za izbor u zvanje docenta. Nije točno da bi zahtjev bio poslan nepotpun jer je tuženik u dosadašnjoj praksi upućivao identične zahtjeve kao što je bilo i u konkretnom slučaju, a razlozi zbog kojih je zatražena dopuna, i to tek 5 mjeseci nakon podnošenja zahtjeva tuženika, vjerojatno leži u činjenici provođenja politike zabrane novog zapošljavanja. Natječaj se ne raspisuje za određenu osobu, niti se suglasnost dobiva za određenu osobu, već se na natječaj može javiti svaka osoba koja smatra da udovoljava uvjetima iz natječaja. U razdoblju od rujna 2009. godine do prosinca 2010. godine raspisano je nekoliko natječaja na koje se tužitelj nije javio. Osim toga kod tuženika postoji nekoliko asistenata koji su doktorirali i koji smatraju da zadovoljavaju uvjete za izbor u znanstveno-nastavno zvanje docenta a još nisu izabrani. Nastavno tuženik ističe kako je Sveučilište dobilo informaciju za potrebom izdavanja suglasnosti za zaposlenika u području tehničkih znanosti, polju računarstva te je navedenu suglasnost izdalo 07. travnja 2010. godine, povodom koje je raspisan natječaj na koji se tužitelj javio. Točno je da je [REDACTED] po završetku akademske godine 2009/10. otišao u mirovinu. Tuženik prilikom odlaska u mirovinu nastavnika treba tražiti od Sveučilišta izdavanje suglasnosti za raspisivanje natječaja za izbor u zvanje i radno mjesto zbog odlaska zaposlenika u mirovinu. Iz zapisnika Katedre za [REDACTED] 05. veljače 2010. godine i 05. ožujka 2010. godine razvidno je da je potreba katedre bila za nastavnikom iz predmeta Mreže računala 1 i 2, za koje predmete se izbor provodi u području tehničkih znanosti, polju računarstva, pa navod da se za navedene predmete izbor može provesti u drugom području i drugom polju nije točan. Tuženik je dobio suglasnost Sveučilišta 07. travnja 2010. godine za raspisivanje natječaja za izbor jednog zaposlenika na radno mjesto I. vrste u znanstveno-nastavnom zvanju od docenta do redovitog profesora u znanstvenom području tehničkih znanosti, znanstveno polje računarstva umjesto [REDACTED] [REDACTED], te je temeljem te suglasnosti raspisan natječaj koji je objavljen u [REDACTED] od 02. lipnja 2010. godine i koji je još uvijek u tijeku. Točno je da je tuženik raspisao natječaj koji je objavljen dana 27. rujna 2010. godine u [REDACTED]. Nisu točni navodi tužitelja da bi Izvješćem od 17. studenog 2010. godine stručno povjerenstvo predložilo tužiteljevog

protukandidata za izbor na navedeno radno mjesto unatoč objektivno boljim kvalifikacijama tužitelja. Naime, Izvješće stručnog povjerenstva od 17. studenog 2010. godine nije prihvaćeno od Fakultetskog vijeća te isto ne predstavlja relevantan dokumenat. Prema čl. 95 st. 3 Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju prvo se provodi postupak izbora u znanstveno zvanje, pa je novim Izvješćem stručnog povjerenstva od 29. studenog 2010. godine, koje je prihvatilo Fakultetsko vijeće, utvrđeno kako oba kandidata imaju uvjete za izbor u znanstveno zvanje, te je Izvješće od 29. studenog 2010. godine dostavljeno u daljnju proceduru Matičnom odboru. Nakon izbora u znanstveno zvanje, svi kandidati koji su se prijavili na natječaj dužni su provesti nastupno predavanje sukladno Pravilniku o obliku i načinu provedbe nastupnog predavanja, nakon čega Fakultetsko vijeće temeljem odluke Matičnog odbora i Izvješća stručnog povjerenstva donosi odluku o izboru u znanstveno-nastavno zvanje i radno mjesto docenta. Nije točno da bi se tužitelj javio na natječaj dana 06. listopada 2010. godine za radno mjesto docenta u znanstvenom području društvenih znanosti, znanstveno polje informacijske i komunikacijske znanosti, znanstvena grana organizacija i informatika na Katedri za [REDACTED] i Katedri [REDACTED], obzirom je u urudžbenom zapisniku tuženika zaprimljena samo prijava na natječaj za radno mjesto docenta u znanstvenom području društvenih znanosti, znanstveno polje informacijske i komunikacijske znanosti na Katedri za [REDACTED] dana 07. listopada 2010. godine pod brojem 908/01, dok druga prijava nije zaprimljena. To što je tuženik kao element natječaja uveo izradu motivacijskog pisma ne znači da „kroji politiku napredovanja“, jer izrada motivacijskog pisma ne može predstavljati sprečavanje tužitelja u napredovanju obzirom se ne odnosi samo na njega, nego na sve prijavljene kandidate, čime tužitelj nije stavljen u nepovoljniji položaj u odnosu na ostale. Politika napredovanja nije usmjerena protiv njega niti time što tuženik nije usvojio njegov prijedlog da se u stručno povjerenstvo imenuje njegov mentor jer se stručno povjerenstvo imenuje temeljem prijedloga Fakultetskog vijeća a ne prijedloga potencijalnih kandidata. Izvješće stručnog povjerenstva od 17. studenog 2010.g. (pogrešno se navodi listopad) nije prihvaćeno od Fakultetskog vijeća jer je tuženik odlukom od 30. studenog 2010. godine Ur. broj 2186-62-366a-010 prihvatio Izvješće stručnog povjerenstva za provođenje postupka izbora u znanstveno zvanje kojim se tužitelj bira u znanstveno zvanje znanstvenog suradnika za znanstveno područje društvenih znanosti, znanstveno područje informacijskih i komunikacijskih znanosti, grana informacijski sustavi i informatologija. Iz svega je evidentno da prema tužitelju nije bilo diskriminatornog ponašanja te da postupanjem tuženika nije povrijeđena odredba čl. 5 st. 4 Zakona o radu koji propisuje zabranu diskriminacije.

Nastavno tužitelj tijekom postupka proširuje tužbu podneskom koji je predan na raspravi 04. ožujka 2011. godine. Navodi da je tuženik počinio teži oblik diskriminacije jer je paralelno s ovim postupkom protiv tužitelja pokrenuo postupak pred Etičkim povjerenstvom tuženika, u okviru kojeg je dana 22. veljače 2011. godine tužitelj pozvan na razgovor. Naime, predsjednik Etičkog povjerenstva tuženika dana 01. veljače 2011. godine uputio je tužitelju dopis kojim mu je dostavio zahtjeve [REDACTED] i [REDACTED] koje su dostavili Etičkom povjerenstvu vezano za davanje mišljenja o sukladnosti tužiteljevog djelovanja i ponašanja s načelima i pravilima Etičkog kodeksa. Tužitelj se očitovao na taj dopis te je istakao kako prema čl. 33 st. 2 Etičkog kodeksa tuženika zahtjev za davanje mišljenja određenog djelovanja ili ponašanja s načelima Etičkog kodeksa može podnijeti samo dekan sastavnice ili rektor Sveučilišta, predlažući da se postupak obustavi. Bez obzira na neregularnost pokretanja postupka pred Etičkim povjerenstvom, činjenica je da je tužitelj iz razloga što je prijavio diskriminaciju viktimiziran te upućuje na odredbu čl. 7 Zakona o suzbijanju diskriminacije koja propisuje zaštitu od viktimizacije, te na čl. 6 istog Zakona, jer je postupak koji je tuženik pokrenuo pred Etičkim povjerenstvom tuženika, za vrijeme ovog postupka, teški oblik diskriminacije. Indikativno je da tuženik nije pokrenuo postupak pred Etičkim povjerenstvom kada se tužitelj obratio

dopisom dekanu tuženika zbog uznemiravanja, nakon čega su uslijedile isprike profesora, a da je postupak protiv njega odmah pokrenut i to uz formalne nedostatke. Zbog cjelokupne situacije tužitelj ima fizičke manifestacije stresa i straha radi čega je zatražio zdravstvenu zaštitu, u okviru koje mu je postavljena dijagnoza – miješane anksioznosti i depresivnog poremećaja, a cjelokupna situacija je uzrokovala tužitelju ponižavajuće i uvredljivo okruženje te lošu radnu atmosferu. Proširenom tužbom tužitelj zahtijeva da sud utvrdi da je tuženik počinio teži oblik diskriminacije pokretanjem postupka pred Etičkim povjerenstvom tuženika, čime ga je dodatno viktimizirao, te utvrđenje da je tužitelja diskriminirao jer nije zaštitio njegovo dostojanstvo kao radnika za vrijeme obavljanja posla od uznemiravanja nadređenog [REDACTED] i tužiteljevog suradnika [REDACTED].

Na proširenu tužbu tuženik je odgovorio podneskom od 22. ožujka 2012. godine navodeći da je, nakon što se tužitelj obratio preko svog odvjetnika tuženiku, postupio upravo sukladno traženju tužitelja iz dopisa odvjetnika od 27. studenog 2009. godine. Nakon primitka isprika profesora tužitelj je iste prihvatio, a nakon tih isprika nije zabilježeno neprimjereno ponašanje. Postupak pred Etičkim povjerenstvom nije pokrenut protiv tužitelja radi ovog postupka. Zahtjev Etičkom povjerenstvu podnio je dekan tuženika, na inicijativu [REDACTED] i [REDACTED] dana 19. siječnja i 20. siječnja 2011. godine. Tužitelj nije zatražio pokretanje postupka pred Etičkim povjerenstvom tuženika kada se obratio dekanu tuženika zbog navodnog uznemiravanja, odnosno izričito je u dopisu od 27. studenog 2009. godine pozvao dekana da upozori imenovane profesore, da ukaže na citirane odredbe Statuta i Etičkog kodeksa Sveučilišta, na neprihvatljivost diskriminacije, jer će u protivnom, ukoliko bi se neprihvatljivo ponašanje ponovilo, predložiti pokretanje postupka pred Etičkim povjerenstvom. Obzirom se neprihvatljivo ponašanje nije ponovilo, tužitelj nije predlagao provođenje postupka pred Etičkim povjerenstvom. Kako su se [REDACTED] i [REDACTED] obratili dekanu tuženika sa zahtjevom za pokretanje postupka pred Etičkim povjerenstvom nevezano uz ovaj postupak, već vezano uz povredu svog dostojanstva i ugleda koju navedeni profesori vide u činjenici što je tužitelj njihova imena naveo u brojnim medijima u smislu stalnog uznemiravanja zbog spolne orijentacije i onemogućavanja napredovanja na poslu, to tužitelj tim postupkom nije viktimiziran.

Podneskom koji je predan na raspravi 14. prosinca 2011. godine tužitelj je istakao nove činjenice prema kojima je dotadašnja vjerojatnost da ga tuženik diskriminira postala izvjesnost u smislu stupnja dokazne snage tužiteljevih argumenata. Natječaj koji je raspisan dana 27. rujna 2010. godine, objavljen u [REDACTED] za izbor jednog nastavnika u znanstveno-nastavnom zvanju i radno mjesto docenta u znanstvenom području društvenih znanosti, znanstveno polje informacijske i komunikacijske znanosti na Katedri za [REDACTED] [REDACTED] je završen, te je na natječaju izabran tužiteljev protukandidat [REDACTED]. Tužitelj je tijekom postupka isticao nepravilnosti natječaja i niz namjernih proceduralnih pogrešaka motiviranim diskriminacijom tužitelja kroz sprečavanje njegovog napredovanja, te je ishod natječaja potvrdio tužiteljeve tvrdnje, a tužitelj je Upravnom sudu podnio upravnu tužbu kojom zahtijeva poništenje odluke o izboru. Nadalje, Etičko povjerenstvo tuženika donijelo je Mišljenje vezano uz zahtjeve [REDACTED] [REDACTED] i [REDACTED] kojim potvrđuje da ponašanje tužitelja nije u skladu s Etičkim kodeksom te da je u ponašanju tužitelja velik stupanj neusklađenosti i težine povrede etičkih načela, što za tužitelja predstavlja viktimizaciju i teži oblik diskriminacije koja se čini kroz dulje vremensko razdoblje i koja posebno teško pogađa tužitelja. Navedeni profesori su protiv tužitelja pokrenuli postupke kod suda radi naknade štete, te su očigledno usmjereni ka zastrašivanju tužitelja i otežavanju njegove životne situacije, a tužitelju stvaraju dodatno neprijateljsko okruženje, te ukazuju na spregu tuženika sa dvojicom profesora koji su uznemiravali tužitelja i potvrđuju odlučnost namjere tuženika da tužitelja sprječue u napredovanju i da ga otjeraju iz znanstvene zajednice tuženika.

U odgovoru na proširenje tužbe tuženik osporava da bi tužitelj bio viktimiziran činjenicom što je protiv njega pred Etičkim povjerenstvom pokrenut postupak. Postupak je pokrenut na zahtjev dekana, temeljem inicijative [REDACTED] i [REDACTED]. Oni su se obratili dekanu sa zahtjevom za zaštitu ugleda i dostojanstva sveučilišnog nastavnika i sa zahtjevom za pokretanje postupka pred Etičkim povjerenstvom, nevezano za predmetni postupak, već zbog činjenice što je tužitelj njihova imena naveo u brojnim medijima u smislu stalnog uznemiravanja zbog spolne orijentacije i onemogućavanja napredovanja na poslu. Nevjerojatna je tvrdnja tužitelja kako činjenica što su profesori protiv tužitelja podnijeli tužbe radi naknade štete predstavlja spregu profesora i tuženika jer je nejasno na koji je način tuženik mogao spriječiti profesore da iniciraju pokretanje postupka pred Etičkim povjerenstvom ili da podnesu tužbe. Što se tiče tužiteljevog neuspjeha na natječaju u kojem je sudjelovao s kandidatom [REDACTED] tužitelj ne dopušta mogućnost da je njegov protukandidat osoba koja više udovoljava traženim uvjetima, a to se može zaključiti uzimanjem u obzir broja objavljenih radova, a radi se o razlici od 9 A1 radova, odnosno 21,50 A1 i A2 radova. Nadalje, tužitelj je studirao desetak godina i diplomirao sa 29 godina, dok je u to vrijeme njegov protukandidat već doktorirao. Tužiteljev neuspjeh na tom natječaju nije posljedica diskriminatornog ponašanja već posljedica razlike u kvalifikacijama. Čak je i svjedok [REDACTED] potvrdio da je kandidat [REDACTED] bio bolji kandidat za mjesto za koje se natječaj provodio.

Tužitelj podneskom od 11. travnja 2012. godine proširuje tužbu opisujući daljnje radnje kojima je došlo do tužiteljevog uznemiravanja. Navodi da je tuženik na izvanrednoj sjednici Fakultetskog vijeća, o čemu dostavlja Zaključak s 23. Izvanredne sjednice Fakultetskog vijeća tuženika i na sjednici Udruge suradnika tuženika, o čemu dostavlja zapisnik sa sjednice Udruge suradnika tuženika od 09. ožujka 2011. godine, omogućio uvid u zapisnik sa sudske rasprave svim zainteresiranim osobama, a radilo se o raspravi na kojoj je tužitelj dao svoj iskaz iznoseći i dijelove svoje intime bitne za sudski postupak ali nebitne široj akademskoj javnosti. Objavljivanje informacija široj akademskoj zajednici, kolegama i suradnicima, o održanoj sudskoj raspravi uz mogućnost uvida u zapisnik s rasprave na kojoj je tužitelj dao svoj iskaz, predstavlja uznemiravanje tužitelja jer takvo postupanje tuženika ima za cilj staviti tužitelja „na stup srama“ u njegovom radnom okružju i nedvojbeno stvara za njega neprijateljsko, ponižavajuće i uvredljivo okružje. Ovakvo se postupanje ne može argumentirati ostvarenjem načela javnosti sudskog postupka jer je to načelo konzumirano na samoj raspravi pred sudom, na kojoj je mogao prisustvovati svatko tko je bio zainteresiran za praćenje sudske rasprave. Upućuje i na odredbu čl. 7 Zakona o suzbijanju diskriminacije koja pruža zaštitu od viktimizacije i propisuje da nitko ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj zbog toga što je u dobroj vjeri prijavio diskriminaciju ili na bilo koji način sudjelovao u postupku vođenom povodom diskriminacije. Osim toga, tuženik je svjedocima koji su kasnije saslušavani tijekom postupka, a zaposleni su kod tuženika, omogućio da se upoznaju s predmetom spora i prilagode svoj svjedočki iskaz. Nadalje, tuženik je u [REDACTED] od 11. svibnja 2011. godine raspisao natječaj za izbor jednog nastavnika u znanstveno-nastavnom zvanju i radnom mjestu docenta ili izvanrednog profesora, u znanstvenom području društvenih znanosti, znanstveno polje informacijske i komunikacijske znanosti na Katedri za [REDACTED], na koji se natječaj prijavljuju tužitelj i kandidatkinja [REDACTED]. Kao i u ranijim natječajima tuženik od samog početka daje do znanja koji će kandidat biti izabran. Stručno povjerenstvo u svojem Izvješću navodi kako smatra da tužiteljeva protukandidatkinja ispunjava zakonske i druge uvjete za izbor u znanstveno zvanje više znanstvene suradnice i za izbor u znanstveno-nastavno zvanje izvanredne profesorice u području društvenih znanosti, polje informacijskih znanosti i predlaže Fakultetskom vijeću tuženika da donese takvu odluku. Fakultetsko vijeće na sjednici održanoj dana 27. ožujka 2012. godine prihvaća Izvješće stručnog povjerenstva. Stručno povjerenstvo u svom Izvješću nepotpuno navodi podatke iz

tužiteljevog životopisa i određene podatke pogrešno navodi, dok određene podatke ispušta, te istodobno tvrdi kako tužitelj nije priložio radove dok je iz njegove prijave evidentno kako je sve dostavio. U natječaju u kojem je tužiteljev protukandidat bio [REDACTED] stručno povjerenstvo je utvrdilo kako tužitelj ima sedam radova, što je Fakultetsko vijeće prihvatilo, a sada drugo stručno povjerenstvo tvrdi kako tužitelj ima šest radova i Fakultetsko vijeće tuženika prihvaća takvo Izvješće, čime odluke Fakultetskog vijeća proturječe same sebi. Stručno povjerenstvo ocjenjuje kako tužitelj ne zadovoljava kriterij pozitivno ocjenjenog nastupnog predavanja jer nastupno predavanje treba održati u okviru predmeta na koje se prisutnik natječe i obaviti ga za natječaj koji je u tijeku, a što tužitelj u konkretnom slučaju nije učinio jer je to odbio. Međutim, natječaj nije raspisan ni za kakav konkretni predmet, a tužitelj je nastupno predavanje, koje je pozitivno ocijenjeno, već održao u okviru natječaja na kojem je sudjelovao zajedno s protukandidatom [REDACTED]. Prema dosadašnjoj praksi nastupno predavanje je vrijedilo ako je učinjeno u okviru ranijeg natječaja, što dokazuje natječajni postupak koji je vođen kod tuženika gdje je upravo to konstatirano za pristupnika [REDACTED]. Stručno povjerenstvo u Izvješću komparira tužitelja i pristupnicu [REDACTED] i konstatira kako je ona „u pogledu znanstvenih kriterija bolja“. Međutim, činjenica što pristupnica [REDACTED] ima izbor u više zvanje (izvanrednog profesora) nije od odlučnog značenja jer je natječaj raspisan za docenta ili izvanrednog profesora pa se u kontekstu objavljenog natječaja radi o ravnopravnim zvanjima. Tužitelj smatra da je neodrživ zaključak stručnog povjerenstva kako pristupnica [REDACTED] ispunjava uvjete za izbor u zvanje izvanrednog profesora jer nije imala niti jedan stručni rad, dok tužitelj ima tri stručna projekta, jer je bila suradnik na dva domaća znanstvena projekta dok je tužitelj radio na tri međunarodna znanstvena projekta te na jednom domaćem znanstvenom projektu. I u ovom natječaju član stručnog povjerenstva bio je mentor tužiteljeve protukandidatkinje, te je i u ovom slučaju odbijen prijedlog tužitelja, radi uravnoteženja pozicija, da se u stručno povjerenstvo imenuje njegov mentor.

Na proširenje tužbe tuženik je odgovorio podneskom od 27. travnja 2012. godine. Ističe kako dekan tuženika sukladno čl. 36 Statuta tuženika zastupa tuženika te je sukladno čl. 43 Statuta za svoj rad odgovoran Fakultetskom vijeću. Obzirom je Fakultetsko vijeće zatražilo od dekana izvješće o sporovima koje tuženik vodi, dekan je to Fakultetskom vijeću omogućio. Naglašava da je rad tuženika javan i da je tuženik obveznik po Zakonu o pravu na pristup informacijama. Tijekom ovog postupka rasprave su bile javne, te su gotovo na svim raspravama prisustvovali predstavnici medija. Tužitelj nikada nije tražio, iako je imao takvu zakonsku mogućnost, da se javnost u ovom postupku isključi. Štoviše i sam je više puta davao izjave za medije i pojedinci iznosio u tiskanim medijima i televizijskim emisijama, a o samom postupku govorili su i umješači udruge [REDACTED]. Natječaj koji je objavljen u [REDACTED] raspisan je temeljem čl. 95 Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, što znači da se radi o natječaju koji se raspisuje za izbor u isto ili više znanstveno-nastavno zvanje i radno mjesto zbog isteka roka na koji je zaposlenik izabran u prethodnom natječaju. Nakon obavljenog izbora u znanstveno zvanje svih pristupnika koji za to ispunjavaju uvjete Sveučilište, sukladno Statutu, nakon razmatranja uvjeta Rektorskog zbora iz čl. 93 st. 1 Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, u znanstveno-nastavno zvanje i na radnom mjestu izabire prisutnika koji u najvećoj mjeri udovoljava uvjetima natječaja. Stručno povjerenstvo je ovlašteno dati mišljenje o pristupniku za kojeg smatra da u najvećoj mjeri zadovoljava uvjete natječaja. Fakultetsko vijeće je kolektivno tijelo tuženika koje broji 51-og člana i odluku donosi većinom glasova. Iako tužitelj tvrdi da je stručno povjerenstvo u Izvješću navelo pogrešne podatke ili neke uopće nije navelo, valja istaći da se ono rukovodi podacima i dokumentacijom koja je dostavljena u prijavi, te niti jedan podatak koji tužitelj navodi ne predstavlja uvjet za izbor sukladno Zakonu o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, Odluci o nužnim uvjetima za ocjenu nastavne i stručne djelatnosti u postupku izbora u znanstveno-nastavna zvanja i Odluci o obliku i načinu provedbe nastupnog predavanja za izbor u znanstveno-nastavna zvanja.

Tužitelj prigovara da su podaci netočno i nepotpuno navedeni, ali nije udovoljio pozivu povjerenstva da dostavi čitljivo Izvješće o znanstvenoj, nastavnoj i stručnoj djelatnosti, jednako kao što nije dostavio niti radove koji nedostaju kako je to navedeno u dopisu od 19. prosinca 2011. godine. Na dopis povjerenstva od 19. prosinca 2011. godine tužitelj je odgovorio dekanu tuženika dopisom u kojem navodi da mu je zahtjev povjerenstva nerazumljiv, neutemeljen, nepotreban i suprotan običajima na fakultetu. Tužitelju je dekan odgovorio podneskom od 04. siječnja 2012. godine kojim se detaljno osvrnuo na sve primjedbe koje je tužitelj iznio. Povjerenstvo, ali i druga tijela tuženika i Sveučilišta, koja sudjeluju u izboru imaju pravo tražiti dopunu dokumentacije, izvješća i dr., što se dogodilo i u natječaju na kojem se tužitelj javio zajedno s kandidatom [REDACTED] kada je Nacionalno vijeće za znanost, Matični odbor za područje društvenih znanosti-polje informacijske i komunikacijske znanosti zatražilo dopunu Izvješća radi pojašnjenja znanstvenog doprinosa za svaki rad za svakog kandidata. Stručno povjerenstvo je ocijenilo da tužitelj treba održati nastupno predavanje u okviru predmeta za koji se natječe sukladno čl. 1 i 2 Odluke o obliku i načinu provedbe nastupnog predavanja za izbor u znanstveno-nastavna zvanja, umjetničko-nastavna i nastavna zvanja, o čemu se tuženik informirao i pribavio mišljenje Sveučilišta kojim se potvrđuje tumačenje navedene Odluke. Tužitelju je upućen dopis stručnog povjerenstva od 16. veljače 2012. godine kojim se poziva predložiti teme nastupnog predavanja i termin za održavanje nastupnog predavanja, nakon čega se tužitelj obraća dekanu tuženika dopisom od 23. veljače 2012. godine, neprimjerenim rječnikom, kojim postupanje povjerenstva opisuje „grotesknim i glupavim“, a dekanu osobno prijeti nepoznatim posljedicama ukoliko ne uvaži njegove prigovore. Što se tiče komparacije s kandidatom [REDACTED] Izvješće stručnog povjerenstva od 13. prosinca 2010. godine nije prihvaćeno od strane Fakultetskog vijeća jer je [REDACTED] povukao svoju prijavu, ali se naglašava da se [REDACTED] javio na dva natječaja u okviru iste katedre pa bi dva nastupna predavanja održavao iz istih tema. Što se tiče zahtjeva tužitelja da se razriješi stručno povjerenstvo i da se u stručno povjerenstvo imenuje njegov mentor na isti je tuženik odgovorio dopisom da je povjerenstvo već imenovano 19. i 26. travnja 2011. godine. Obzirom u postupku izbora osim stručnog povjerenstva sudjeluje još i Fakultetsko vijeće koje svoju odluku donosi na sjednici, nakon čega se cjelokupna dokumentacija upućuje Sveučilištu u [REDACTED] gdje prolazi formalnu i sadržajnu provjeru, nakon čega predmet razmatra Povjerenstvo za utvrđivanje kriterija i provedbu izbora u zvanja Vijeća društvenog – humanističkog područja, što znači da u cijelom postupku izbora sudjeluje stotinjak ljudi, nemoguće je da bi se nekog onemogućilo u napredovanju. Što se tiče tvrdnje tužitelja da mu je prijava na natječaj, za koju tuženik tvrdi da nije zaprimio, dostavljena uz natječajnu dokumentaciju koja mu je vraćena nakon što je proveden izbor po natječaju na kojem je sudjelovao s protukandidatom [REDACTED] tuženik je zatražio očitovanja osoba koje su sudjelovale u zaprimanju dokumentacije i u radu na tom natječaju, te su svi potvrdili da u natječajnoj dokumentaciji nisu primijetili dokumentaciju koja bi bila dio nekog drugog natječaja.

Tužbeni zahtjev tužitelj je određeno postavio podneskom koji je predan na raspravi 12. lipnja 2012. g., kojim je objedinio sve zahtjeve postavljene u samoj tužbi i tijekom postupka proširenjem tužbe.

Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u Prijedlog za razmatranje pokretanja postupka pred Etičkim povjerenstvom od 27. studenog 2009. godine, u ispriku [REDACTED] od 01. prosinca 2009. godine i [REDACTED] od 03. prosinca 2009. godine, u e-mail tužitelja upućen [REDACTED] 05. rujna 2009. godine, u e-mail [REDACTED] upućen tužitelju 07. rujna 2009. godine, u e-mail [REDACTED] upućenog tužitelju 12. ožujka 2009. godine, u e-mail upućen [REDACTED] dana 09. veljače 2010. godine, u e-mail tužitelja upućen [REDACTED] 03. rujna 2010. godine te njezin odgovor upućen tužitelju dana 03.

rujna 2010. godine, u e-mail [REDACTED] upućen [REDACTED] dana 18. listopada 2010. godine, u dopis Nezavisnog sindikata za znanost i visoko obrazovanja od 02. studenog 2010. godine, u e-mail tužitelja upućenog [REDACTED] dana 06. rujna 2010. godine i 08. rujna 2010. godine, u natječaj objavljen pod Ur. broj: 2186-62-26/27 od 13. svibnja 2010. godine, u tužiteljev prigovor protiv odluke Fakultetskog vijeća od 29. ožujka 2010. godine, u preslik povratnice od 30. ožujka 2010. godine, u natječaj objavljen pod Ur. broj: 2186-62-26/57 od 13. rujna 2010. godine objavljen u [REDACTED] od 27. rujna 2010. godine uz preslike Potvrda o primitku preporučenih pošiljka broj RR 30595190 2 HR i RR 30595189 3 HR od 06. listopada 2010. godine, u Izvješće stručnog povjerenstva od 17. studenog 2010. godine i 13. prosinca 2010. godine, u Prijedlog za imenovanje člana stručnog povjerenstva za izbor nastavnika od 07. listopada 2010. godine, u Zahtjev za izdavanje suglasnosti za radno mjesto I.vrste - znanstveno nastavno zvanje – napredovanje u više zvanje od 08. rujna 2009. godine, u zahtjev za izdavanje suglasnosti – zamjena za radno mjesto I.vrste - znanstveno-nastavno zvanje od 06. travnja 2010. godine, u Suglasnost Sveučilišta u [REDACTED] od 07. travnja 2010. godine, u Izvješće stručnog povjerenstva od 29. studenog 2010. godine, u Odluku Fakultetskog vijeća od 30. studenog 2010. godine, u prijavu tužitelja na natječaj za radno mjesto na Katedri za [REDACTED] [REDACTED] po natječaju objavljenom u [REDACTED] od 27. rujna 2010. godine, u zapisnik sa sastanka Katedre za [REDACTED] [REDACTED] od 05. veljače 2010. godine i 05. ožujka 2010. godine, u Isporučni popis – pojedinačni Hrvatske pošte d.d. [REDACTED] za 07. listopad 2010. godine, u dopis upućen tužitelju od Etičkog povjerenstva tuženika od 01. veljače 2011. godine, u očitovanje tužitelja Etičkom povjerenstvu (bez datuma) s lista 75 do 77 spisa, u Statut [REDACTED] grupe [REDACTED] od 25. ožujka 2002. godine i Statut [REDACTED] - [REDACTED] od 20. kolovoza 2009. godine, u rješenje Gradskog ureda za opću upravu od 01. veljače 2011. godine, u dopis Sveučilišta u [REDACTED] od 25. studenog 2010. godine, u očitovanje tuženika o potrebama za nastavnicima i suglasnosti za zapošljavanje Sveučilištu u [REDACTED] od 17. siječnja 2011. godine, u e-mail [REDACTED] upućen [REDACTED] 03. veljače 2010. godine, u zahtjev za izdavanje suglasnosti za radno mjesto I. vrste – znanstveno nastavno zvanje – napredovanje u više zvanje Ur. broj:2186-62-77/26 od 05. ožujka 2009. godine, u Suglasnost Sveučilišta u [REDACTED] od 09. ožujka 2009. godine, u Izvadak iz odluka Fakulteta [REDACTED] broj: 01-20/8-1996 od 29. svibnja 1996. godine, u očitovanje Rektorskog zbora Visokih učilišta Republike Hrvatske broj 01-1990/2-1995 od 23. travnja 1996. godine, u odluku tuženika od 24. lipnja 1996. godine, u Zaključke s 18. sjednice Fakultetskog vijeća tuženika održane 30. studenog 2010. godine, u Izvješće Povjerenstva za utvrđivanje zaprimanja prijave na natječaj [REDACTED] od 14. ožujka 2011. godine, u natječaje objavljene u [REDACTED] siječnja 2011. godine, 09. ožujka 2011. godine, 15. prosinca 2010. godine, 16. studenog 2010. godine, 24. veljače 2010. godine, 06. ožujka 2009. godine, na stranicama [REDACTED] 11. i 12. srpnja 2009. godine, u e-mail [REDACTED] upućenog [REDACTED] 20. prosinca 2010. godine, u e-mail [REDACTED] upućenog tužitelju dana 13. prosinca 2010. godine i 16. prosinca 2010. godine, u zahtjev za davanje mišljenja o sukladnosti određenog djelovanja ili ponašanja s načelima i pravilima Etičkog kodeksa Ur. broj: 2186-62-126/3 od 19. siječnja 2011. godine i Ur. broj: 2186-62-126/1 od 20. siječnja 2011. godine, u popis zaposlenika tuženika koji su u razdoblju od 2005. do 2009. godine ostvarili uvjete za napredovanje u znanstveno nastavno zvanje docenta u polju informacijskih znanosti, u e-mail [REDACTED] od 02. ožujka 2010. godine kojim zahtijeva dopunu zahtjeva u vezi tužiteljevog napredovanja, u e-mail upućen od tužitelja [REDACTED] 11. veljače 2010. godine, u biografiju [REDACTED] iz Sveučilišta u [REDACTED] u popis zaposlenika tuženika koji su doktorirali u području tehničkih znanosti, u prijavu tužitelja na natječaj na Katedri za [REDACTED] i Katedri [REDACTED] po natječaju tuženika objavljenog 27. rujna 2010.g. u [REDACTED] od 06. listopada 2010. godine, u natječaj Ur. broj: 2186-62-21/14 od 17. veljače 2011. godine objavljenog u [REDACTED]

veljače 2012. godine, u natječaj Ur. broj: 2186-62-21/44 od 21. travnja 2011. godine objavljen u [REDACTED] 2011. godine, u natječaj poništen u [REDACTED] 2011. godine, u e-mail [REDACTED] upućenog tužitelju 10. veljače 2011. godine, u medicinsku dokumentaciju tužitelja - Poliklinike Sunce od 18. veljače 2011. godine, Psihijatrijske bolnice Vrapče od 25. svibnja 2011. godine i 28. lipnja 2011. godine, u prijavu tužitelja na natječaj za radno mjesto asistenta od 01. veljače 2008. godine, u ispis znanstvenika povratnika sa stranica Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, u tužiteljevu radnu knjižicu, u Mišljenja Etičkog povjerenstva tuženika od 22. veljače 2011. godine, u Prigovore tužitelja na Mišljenja Etičkog povjerenstva od 28. ožujka 2011. godine, u dopis tužitelja Etičkom savjetu Sveučilišta u [REDACTED] od 30. ožujka 2011. godine, u e-mail tužitelja upućenog [REDACTED] dana 25. siječnja 2010. godine, u medicinsku dokumentaciju tužitelja - Klinike za psihijatriju Vrapče od 20. rujna 2011. godine, u ugovor o radu zaključen između tuženika i [REDACTED] 23. lipnja 2005. godine, u natječaj objavljen u Vjesniku 15. ožujka 2007. godine, u odluku Fakulteta [REDACTED] Sveučilišta u [REDACTED] od 09. srpnja 2007. godine, u odluku Fakultetskog vijeća tuženika od 19. srpnja 2007. godine, u Etički kodeks Sveučilišta u [REDACTED] od 15. svibnja 2007. godine, u Statut tuženika iz listopada 2008. godine, u Poslovnik o radu Fakultetskog vijeća od 20. svibnja 2003. godine, u Izvješće stručnog povjerenstva za provjeru ispunjavanja uvjeta za izbor znanstveno-nastavno zvanje docenta ili izvanrednog profesora od 08. ožujka 2012. godine, u Zaključke s 23. izvanredne sjednice Fakultetskog vijeća održane 08. ožujka 2011. godine, u zapisnik sa sjednice Fakultetskog vijeća od 09. ožujka 2011. godine, u natječaj objavljen u [REDACTED] Ur. broj: 2186-62-21/44 od 21. travnja 2011. godine, u prijavu tužitelja na natječaj od 22. travnja 2011. godine, u zapisnik s 9. sjednice Fakultetskog vijeća održane 27. ožujka 2012. godine, u Izvješće stručnog povjerenstva o ispunjavanju uvjeta za izbor u znanstveno zvanje znanstveni suradnik (znanstveno-nastavno zvanje docent) od 13. prosinca 2010. godine, u prijedlog tužitelja za imenovanje člana stručnog povjerenstva za izbor nastavnika od 17. svibnja 2011. godine, u očitovanje dekana tuženika povodom prijedloga tužitelja za imenovanje člana stručnog povjerenstva od 07. lipnja 2011. godine, u medicinsku dokumentaciju tužitelja - Klinike za psihijatriju Vrapče od 19. siječnja 2012. godine i 15. veljače 2012. godine, u novinske članke objavljene na internetskim portalima s lista 323 do 331 spisa, u transkript emisije 8. kat HRT-a emitirane 17. siječnja 2012. godine, u izvještaj o stanju ljudskih prava seksualnih i rodni manjina na radnom mjestu iz 2011. godine, u dopis tajnice tuženika upućen tužitelju 19. prosinca 2011. godine Ur. broj: 2186-62-550/1, u zahtjev tužitelja za razrješenje povjerenstva od 27. prosinca 2011. godine, u izvještaj o znanstveno nastavnoj i stručnoj djelatnosti tužitelja priložene uz prijavu na natječaj od 21. travnja 2011. godine, u očitovanje tuženika povodom zahtjeva tužitelja za razrješenje povjerenstva za izbor od 04. siječnja 2012. godine, u e-mail tajnice tuženika od 28. veljače 2012. godine upućen [REDACTED] i odgovor [REDACTED] od 29. veljače 2012. godine, u dopis tuženika upućen tužitelju 16. veljače 2012. godine Ur. broj: 2186-62-00-12-2, u zahtjev tužitelja za raspuštanje povjerenstva od 23. veljače 2012. godine, u izjavu o povlačenju prijave [REDACTED] od 02. ožujka 2011. godine, u zahtjev za dopunu Matičnog odbora za područje društvenih znanosti – polje informacijske i komunikacijske znanosti od 13. siječnja 2011. godine, u dopis tuženika upućen [REDACTED] na Fakultet [REDACTED] od 09. ožujka 2011. godine, u očitovanje [REDACTED] od 19. travnja 2012. godine, u očitovanje [REDACTED] od 18. travnja 2012. godine, u očitovanje [REDACTED] od 19. travnja 2012. godine, u očitovanje [REDACTED] od 19. travnja 2012. godine, u očitovanje [REDACTED] od 20. travnja 2012. godine, u Opterećenje nastavnika na dan 30. lipanj 2010. godine, u Odluku o zabrani novog zapošljavanja državnih službenika i namještenika u tijelima državne uprave, stručnim službama i uredima Vlade Republike Hrvatske od 17. prosinca 2009. godine, u Nastavno opterećenje nastavnika i vanjskih suradnika u radnom odnosu za ak. god. 2011/12. od 25. travnja 2012. godine uz upute za popunjavanje, u Smjernice za izradu državnog proračuna

za 2012. godinu i projekcije za 2013. i 2014. godinu Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa od 27. veljače 2012. godine, u e-mail [REDACTED] upućen tajnici tuženika 20. prosinca 2010. godine, u e-mail [REDACTED] upućen tužitelju dana 20. prosinca 2010. godine, u e-mail tuženika upućen [REDACTED] 10. prosinca 2007. godine, u e-mail [REDACTED] upućen tužitelju 13. prosinca 2007. godine, u zapisnik sa sastanka Udruge suradnika tuženika održanog 22. prosinca 2010. godine, u zahtjev tuženika za očitovanje od 17. travnja 2012. godine Ur. broj: 2186-62-01-12-17, u Hrvatsku znanstvenu bibliografiju (Crosbi) s lista 394 do 403 spisa, u e-mail [REDACTED] upućenog tužitelju i dr. dana 10. ožujka 2010. godine, u zahtjev za izmjenu zahtjeva Sveučilišta u [REDACTED] od 08. ožujka 2012. godine, u prijavu tuženika na natječaj od 22. travnja 2011. godine, u e-mail [REDACTED] upućen [REDACTED] dana 07. srpnja 2011. godine te odgovor [REDACTED] od 07. srpnja 2011. godine, u ugovor o autorskom djelu sklopljen između tuženika i [REDACTED] 13. ožujka 2009. godine i 22. prosinca 2009. godine, u upute Odbora za upravljanje kvalitetom Sveučilišta u Zagrebu (bez datuma) s lista 413 i 414 spisa, u e-mail tuženika upućen [REDACTED] 29. kolovoza 2010. godine i njegov odgovor od 29. kolovoza 2010. godine, u e-mail upućen tužitelju od [REDACTED] od 26. kolovoza 2010. godine, e-mail tuženika upućen [REDACTED] dana 23. i 26. kolovoza 2010. godine, u Zapisnik sa sastanka Katedre za [REDACTED] od 09. ožujka 2011. godine, u natječaj objavljen pod Ur. broj: 2186-62-21/67 od 07. srpnja 2011. godine, te natječaj za izbor suradnika u nastavnom suradničkom zvanju asistenta u znanstvenom području društvenih znanosti, u izvještaj o znanstvenoj, nastavnoj i stručnoj djelatnosti, u izvadak s internetske stranice tuženika od 22. prosinca 2010. godine, u zaključke sa 16. sjednice Fakultetskog vijeća tuženika od 19. listopada 2010. godine, u ispis osoba Povjerenstva za utvrđivanje kriterija i potvrdu izbora u zvanja Vijeća društveno-humanističkog područja, u oglas tuženika za nastupno predavanje od 23. svibnja 2010. godine s lista 461 spisa, u raspored predmeta i termina njihova održavanja s lista 462 do 467, u ispis objavljenih radova, u očitovanje Sveučilišta u [REDACTED] od 09. svibnja 2012. godine, u ispis sa stranica foruma tuženika s lista 478 do 480, u ispis sa stranica [REDACTED] u obavijest o Mišljenju ad hoc Etičkog povjerenstva Sveučilišta u [REDACTED] od 06. lipnja 2012. godine, u Izjavu Etičkog savjeta Sveučilišta u [REDACTED] od 06. lipnja 2012. godine, u Mišljenje ad hoc Etičkog povjerenstva Sveučilišta u [REDACTED] od 05. ožujka 2012. godine, u prigovor tuženika na Mišljenje ad hoc Etičkog povjerenstva Sveučilišta od 02. srpnja 2012. godine, te je izvršen uvid u predmete ovoga suda, Stalne službe u [REDACTED] koji se vode pod posl. brojevima P-1796/11 i P-1802/11. Sud je kao svjedoke saslušao [REDACTED], te tuženika i zastupnika tuženika - dekana [REDACTED], dok drugi dokazi nisu provođeni obzirom je činjenično stanje raspravljeno u dovoljnoj mjeri za donošenje zakonite odluke. Sud je odbio dokazni prijedlog za saslušanje [REDACTED] i [REDACTED] na predložene okolnosti jer se pored utvrđenog činjeničnog stanja ostalim provedenih dokaza njihovo saslušanje ne ukazuje potrebitim za donošenje zakonite odluke.

Sud je dopustio sudjelovanje umješaćima na strani tuženika, utvrdivši da umješaći imaju pravni interes da u ovom postupku tuženik uspije, u smislu čl. 206 st.1. Zakona o parničnom postupku /nadalje: ZPP/. Kako je tuženik podnio tužbu temeljem čl. 17. st. 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije /NN. 85/08/, a sud je, uvidom u Statut [REDACTED] grupe [REDACTED] od 25. ožujka 2002.g. i Statut [REDACTED] - [REDACTED] od 20. kolovoza 2009.g., utvrdio da se te udruge u okviru svojih djelatnosti bave zaštitom prava na jednako postupanje u odnosu na skupine o čijim se pravima odlučuje u postupku, dok je djelatnost Pravobraniteljice za ravnopravnost spolova propisana čl. 22 - 25 Zakona o ravnopravnosti spolova /NN. 82/08/ i da je na njihovo sudjelovanje tuženik dao svoj pristanak, to su u cijelosti ispunjene pretpostavke propisane čl. 21 st.1. i 2. Zakona o

suzbijanju diskriminacije, kojima umješači dokazuju svoj pravni interes za stupanje na stranu tužitelja i temeljem čega je sud udovoljio njihovom zahtjevu.

Tužitelj je tijekom postupka preinačavao tužbu, iznošenjem novih činjenica i isticanjem novih tužbenih zahtjeva, čemu se tuženik protivio, ali je sud primjenom čl. 190. st. 2. ZPP-a, dopustio preinaku kao svrsishodnu za konačno rješenje odnosa između stranaka.

Od odredaba materijalnog prava svoju primjenu na konkretan slučaj nalazi odredba čl. 5 Zakona o radu /N.N. 149/09, nadalje: ZR/, kojom su propisane temeljne obveze i prava iz radnog odnosa, i koja u st. 4 propisuje da je zabranjena izravna ili neizravna diskriminacija na području rada i radnih uvjeta, uključujući kriterije za odabir i uvjete pri zapošljavanju, napredovanju, profesionalnom usmjeravanju, stručnom osposobljavanju i usavršavanju te prekvalifikaciji, sukladno posebnim zakonima. Nadalje, prema st. 5 iste zakonske odredbe poslodavac je dužan zaštititi dostojanstvo radnika za vrijeme obavljanja posla od postupanja nadređenih, suradnika i osoba s kojima radnik redovito dolazi u doticaj u obavljanju svojih poslova, ako je takvo postupanje neželjeno i u suprotnosti s posebnim zakonima. ZR deklaratornom normom zabranjuje izravnu ili neizravnu diskriminaciju na području zapošljavanja i rada i normativno uređuje zaštitu dostojanstva radnika za vrijeme obavljanja posla, koja se u svakom pojedinačnom slučaju prosuđuje prema posebnom i po pravnoj snazi jačem izvoru prava – ustavnom Zakonu o suzbijanju diskriminacije /NN. 85/08, nadalje: ZSD/, koji ima, kao ustavni zakon jače pravne snage, prioritetnu primjenu u odnosu na ZR.

Tužitelj je podnio posebnu tužbu za zaštitu od diskriminacije u smislu čl. 17 ZSD-a kojom je zatražio da sud utvrdi da ga je tuženik diskriminirao po temelju spolne orijentacije, da mu zabrani daljnju diskriminaciju i da mu naloži otklanjanje diskriminacije. Prema čl. 20 st. 1 ZSD-a ako stranka u sudskom ili drugom postupku tvrdi da je povrijeđeno njezino pravo na jednako postupanje prema odredbama toga Zakona, dužna je učiniti vjerojatnim da je došlo do diskriminacije. U tom slučaju teret dokazivanja da nije bilo diskriminacije leži na protivnoj stranci.

Prema čl. 1 st. 1 ZSD-a tim se Zakonom osigurava zaštita i promicanje jednakosti kao najviše vrednote ustavnog poretka Republike Hrvatske, stvaraju se pretpostavke za ostvarivanje jednakih mogućnosti i uređuje zaštita od diskriminacije na osnovi rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog nasljeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije. St. 2 iste zakonske odredbe propisuje kako se diskriminacijom, u smislu toga Zakona, smatra stavljanje u nepovoljniji položaj bilo koje osobe po osnovi iz st. 1 toga članka, kao i sobe povezane s njom rodbinskim ili drugim vezama.

Izravna i neizravna diskriminacija propisana je čl. 2 ZSD-a. Prema čl. 2 st. 1 ZSD-a izravna diskriminacija je postupanje uvjetovano nekim od osnova iz čl. 1 st. 1 toga Zakona kojim se osoba stavlja ili je bila stavljena ili bi mogla biti stavljena u nepovoljniji položaj od druge osobe u usporedivoj situaciji. Neizravna diskriminacija postoji kada naizgled neutralna odredba, kriterij ili praksa, stavlja ili bi mogla staviti osobe u nepovoljniji položaj po osnovi iz čl. 1. st.1. toga Zakona, u odnosu na druge osobe u usporedivoj situaciji, osim ako se takva odredba, kriterij ili praksa mogu objektivno opravdati zakonitim ciljem, a sredstva za njihovo postizanje su primjerena i nužna prema čl. 2. st.2. ZSD-a.

Diskriminacija je u svim pojavnim oblicima zabranjena u smislu čl. 9 st.1 ZSD-a, a ZRS /NN. 82/08/ odredbom čl. 6 st. 3 zabranjuje diskriminaciju na temelju spolne orijentacije.

Tužitelj je tijekom postupka određeno navodio radnje tuženika, činjenja i nečinjenja opisana tijekom dosadašnjeg obrazloženja, kojima smatra da je bio diskriminiran po temelju spolne orijentacije. Tuženik je primjenom pravila o teretu dokazivanja, u smislu čl. 20 st. 1 ZSD-a, bio dužan dokazati da diskriminacije nije bilo.

Analizom i ocjenom svih provedenih dokaza, u okviru primjene pravila o teretu dokazivanja, sud je utvrdio da je tužitelj bio diskriminiran radnjom navedenom pod točkom I/ izreke presude. U nastavku obrazloženja dati će se prikaz materijalne dokumentacije (e-mailova, dopisa i podnesaka) kronološkim slijedom po vremenu nastanka, a potom i sadržaj utvrđenja baziranih na personalnim dokazima, na temelju kojih je sud zasnovao svoju odluku u pogledu tog dijela zahtjeva tužitelja.

Tuženik je dana 8. rujna 2009.g. uputio Sveučilištu u [REDACTED] Zahtjev za izdavanje suglasnosti za radno mjesto I. vrste – znanstveno-nastavno zvanje – napredovanje u više zvanje /u nastavku: Zahtjev/, nakon što je tužitelj obavijestio akademsku tajnicu tuženika [REDACTED] dana 5. rujna 2009.g. da ispunjava tražene uvjete i zatražio pokretanje postupka radi izbora u znanstveno-nastavno zvanje. Tajnica tuženika je obavijestila tužitelja dana 7. rujna 2009.g. kako će tuženik zatražiti od Sveučilišta izdavanje suglasnosti za njegovo redovno napredovanje u znanstveno-nastavno zvanje. U Zahtjevu koji tuženik upućuje Sveučilištu dana 8. rujna 2009.g. navodi cit.: „da je tužitelj stekao akademski stupanj doktora znanosti te je podnio zahtjev za napredovanje i prelazak u znanstveno-nastavno zvanje, pa kako smatra da zadovoljava formalne uvjete za izbor u znanstveno-nastavno zvanje docenta, tuženik moli Sveučilište da izda suglasnost za sklapanje ugovora o radu na neodređeno vrijeme za navedeno radno mjesto u području društvenih znanosti, polju informacijske i komunikacijske znanosti zbog redovnog napredovanja u više zvanje“. Dana 3. veljače 2010.g. tajnica tuženika upućuje e-mail rukovoditeljici Ureda za upravljanje ljudskim resursima Sveučilišta u [REDACTED], nakon što je to tužitelj inicirao e-mailom od 25. siječnja 2010.g., kojim postavlja upit u kojoj je fazi rješavanje Zahtjeva od 8. rujna 2009.g. [REDACTED] odgovara elektroničkom poštom dana 9. veljače 2010.g. i traži dopunu Zahtjeva u vezi napredovanja tužitelja i to podacima o njegovom dosadašnjem radu (angažiranosti na [REDACTED] opterećenosti u nastavi, doprinosu u radu), te dostavu ugovora o radu koji je s njim sklopljen, time da u e-mailu koji je upućen [REDACTED] kako je evidentno s lista 13 spisa (iako se sadržajno odnosi na tajnicu tuženika), upozorava da bi zahtjevi za napredovanje trebali sadržavati podatke o kandidatu i njegovom radu i doprinosu u radu fakulteta, kako bi se mogla procijeniti osnovanost zahtjeva za napredovanje uz ispunjavanje formalnih uvjeta.

Dana 3. rujna 2010.g. tužitelj je uputio e-mail [REDACTED] s upitom cit.: „o trenutnom statusu Zahtjeva i kada bi on mogao biti riješen“, na što mu je odgovoreno da tuženik nije upotpunio Zahtjev kako je to Sveučilište zatražilo, te kako je i u usmenom razgovoru s tajnicom tuženika Sveučilište ukazalo da je tuženik dostavio Sveučilištu nepotpun Zahtjev. Dana 18. listopada 2010.g. [REDACTED] upućuje e-mail tajnici tuženika kojim predlaže da pozove tužitelja na razgovor jer mu ona cit.: „ne zna odgovoriti zašto zahtjev za njegovo napredovanje do danas nije dopunjen od strane [REDACTED]. Nakon toga dana 2. studenog 2010.g. voditeljica pravne službe Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja [REDACTED] upućuje dekanu tuženika dopis u kojem ističe kako je od Sveučilišta u Zagrebu dobivena informacija da je tuženik uputio Sveučilištu nepotpun Zahtjev, a nakon što je na to upozoren nije dostavio zahtijevanu dokumentaciju, na temelju čega zaključuje kako se radi o propustu tuženika koji ima za posljedicu to što za tužitelja

nije dobivena suglasnost za raspisivanje natječaja za radno mjesto docenta. Ujedno je zatražila od tuženika da upotpuni dokumentaciju za izdavanje suglasnosti, te da obavijesti Sindikat o vremenu, načinu i proceduri tužiteljevog napredovanja.

Dana 25. studenog 2010.g. Sveučilište u [REDACTED] je uputilo zahtjev tuženiku za dopunu Zahtjeva za izdavanje suglasnosti od 8. rujna 2009.g. U dopisu Sveučilište navodi kako je uvidom u dokumentaciju utvrđeno da je Sveučilište dana 4. veljače 2010.g. putem e-maila zatražilo dopunu predmeta na koji do danas nisu dobili pisani odgovor, pa pozivaju tuženika da se izjasni da li ostaje kod podnesenog Zahtjeva, a u slučaju potvrdnog odgovora pozivaju ga da dopuni dokumentaciju podacima o kandidatu, tj. ocjeni njegovog dosadašnjeg rada, angažmanu i doprinosu u nastavi (opterećenje u norma satima), te dostavi kopiju ugovora o radu iz kojeg je vidljiv njegov radni status, te naglašava cit.: „da su traženi podaci potrebni kako bi mogli odlučiti o osnovanosti predmetnog zahtjeva“.

Tužitelj je postavljao upite o tijeku postupka napredovanja pa je tako 23., 26. i 29. kolovoza 2010.g. uputio e-mail tadašnjem prodekanu [REDACTED] kojim postavlja pitanje kada je tuženik dostavio podatke koje je Sveučilište zatražilo u dopuni Zahtjeva za izdavanje suglasnosti, te dobiva odgovor prodekana dana 29. kolovoza 2009.g. u kojem ističe da se nalazi na godišnjem odmoru, tijekom kojeg je učestalo angažiran obvezama na fakultetu, da mu je na njegov upit e-mailom htio usmeno odgovoriti ali ga nije našao na radnom mjestu, da se za odgovor na svoj upit može obratiti akademskoj tajnici, da se odgovori na pitanja koja je tužitelj postavio u pravilu rješavaju usmenim kontaktom i uvidom u dokumentaciju, a ako zahtjeva pisani odgovor da ga onda mora i zatražiti pisanim podneskom. Tužitelj upućuje e-mail i tadašnjem dekanu tuženika dana 6. i 8. rujna 2010. g., time da je posljednji e-mail, kako u njemu navodi - 7. upit koji upućuje tuženiku vezano uz napredovanje.

Iz iskaza svjedokinje [REDACTED] sud utvrđuje kako se tužitelj obratio Nezavisnom sindikatu znanosti i visokog obrazovanja, u kojem je ona bila voditelj pravne službe, radi pravnog savjeta u listopadu 2010.g., navodeći da je od strane tuženika onemogućen u napredovanju u zvanje docenta. Nakon što je saslušala tužitelja obratila se upravi Sveučilišta, gdje je dobila informaciju da tuženik nije dostavio kompletnu dokumentaciju uz Zahtjev za izdavanje suglasnosti za tužiteljevo napredovanje, nakon čega je tuženiku uputila dopis od 2. studenog 2010.g., tražeći da se tuženik o tome izjasni. Na taj dopis tuženik nije odgovorio. Sve što je sadržajno navedeno u dopisu od 2. studenog 2010.g. temelji se na informacijama koje je dobila od tužitelja i na utvrđenju koje je pribavila od Sveučilišta (da tuženik nije dostavio potrebitu dokumentaciju), time da nije bila ni u kakvom kontaktu s odgovornim osobama tuženika. Tužitelj joj nije navodio razloge zbog kojih bi ga tuženik onemogućavao u napredovanju, već je isticao kako su drugi asistenti zaposleni kod tuženika napredovali u viša zvanja. Tijekom 2010.g. Sveučilište je odobravalo otvaranje novih radnih mjesta, te je postupak davanja suglasnosti trajao 3 do 6 mjeseci obzirom se radi o administrativnim poslovima. Do težeg otvaranja novih radnih mjesta dolazi tijekom 2011.g., pa je vezano uz upite članova sindikata osobno razgovarala s ravnateljem uprave za visoko obrazovanje i sa samim ministrom, kojom prilikom joj je bilo rečeno kako formalno ne postoji odluka niti na nivou Ministarstva a niti Vlade iz koje bi proizlazila zabrana novog zapošljavanja.

Svjedok [REDACTED], koji je u vrijeme upućenog Zahtjeva bio dekan tuženika, istakao je kako je cjelokupni postupak tražene suglasnosti proveden sukladno važećim procedurama, te niti jedna radnja nije počinjena na štetu tužitelja. Do tada nije postojao slučaj da bi Sveučilište tražilo dodatnu dokumentaciju, pa je izrazio mišljenje da je [REDACTED] pretjerala u traženju dokumentacije jer je bila pod utjecajem tužitelja i intervencije sindikata. Nije se mogao izjasniti koja dokumentacija nije dostavljena, odnosno

koja je naknadno tražena od strane Sveučilišta, time da su za kompletiranje dokumentacije odgovorni akademska tajnica, prodekan za nastavu, te dekan kojemu se dokumentacija dostavlja te ju on prosljeđuje Sveučilištu. Od tajnice tuženika bio je informiran da se zahtijeva dodatna dokumentacija jer su o tome razgovarali na sastancima, međutim smatra kako je za odlučivanje o tužnikovom Zahtjevu Sveučilištu dostavljena kompletna i dostatna dokumentacija, a to što je naknadno traženo samo je cit.: „alibi za Sveučilište što o Zahtjevu nije odlučeno više od godinu dana”.

Tužitelj je u svojem iskazu istakao kako se, nakon što je stekao uvjete za napredovanje, obratio tajnici tuženika koja mu je odgovorila da će tuženik inicirati postupak napredovanja. Obzirom je u razgovoru s tadašnjim prodekanom dobio informaciju da bi taj postupak mogao potrajati oko 3 mjeseca, nikom se nije obraćao u tom periodu očekujući da će postupak napredovanja ići svojim tijekom. Negdje u siječnju 2010.g. postavio je upit vezano za napredovanje tajnici tuženika i prodekanu [REDACTED] te je u usmenom razgovoru s njim uočio kako se cit.: „izvlači”, navodeći mu da zbog krize nema otvaranja novih radnih mjesta, a u razgovoru dva do tri mjeseca nakon toga - da bi trebalo pronaći predmet koji bi predavao. Nakon 6 do 7 mjeseci od zatražene suglasnosti obavijestila ga je tajnica tuženika da bi trebao dostaviti zapisnik sa sjednice katedre iz kojeg bi proizlazilo da treba biti biran u području informacijskih znanosti, što ga je iznenadilo obzirom je već zatražena suglasnost od Sveučilišta i obzirom mu je bilo rečeno od prodekana [REDACTED] kako će njegov izbor biti proveden izvan katedre. S prodekanom je razgovarao i u srpnju 2010.g. kada mu je on potvrdio da je dopunjena dokumentacija vezano za izdavanje Suglasnosti. Obzirom ga je kopkala reakcija prodekana, krajem godišnjih odmora 2010.g., uputio mu je e-mail kojim je zahtijevao da se izjasni kome je [REDACTED] uputila e-mail kojim traži od tuženika dopunu Zahtjeva (jer to iz zaglavlja nije bilo evidentno) i izjašnjenje kada je tuženik poslao Sveučilištu zahtijevanu dokumentaciju, na što mu prodekan nije odgovorio, pa se e-mailom obratio tajnici tuženika i dekanu tuženika, odnosno uputio je 7 e-mail poruka na koje nije dobio odgovor. Paralelno s time obratio se i [REDACTED] od koje je saznao da tuženik nije upotpunio dokumentaciju. Potom se obratio i sindikatu u listopadu 2010.g. koji je tuženiku uputio dopis na koji mu tuženik nije odgovorio. Tužitelj je ustvrdio da se nakon toga našao u situaciji kada je trebao odlučiti cit.: „da li će otići s fakulteta ili ostati i boriti se”.

Tužitelj u iskazu nadalje opisuje događaje radi kojih je po odvjetniku dana 27. studenog 2009.g. zatražio od dekana tuženika da zaštiti njegovo dostojanstvo. U veljači 2009.g. [REDACTED] je oponašao njegov glas kao ženskast, a u studenog 2009.g. [REDACTED] mu je u kantini pred kolegama i studentima rekao da mora koristiti kondom jer postoje svakojake bolesti poput HIV-a. Nakon toga tužiteljev punomoćnik je dana 27. studenog 2009.g. uputio dopis dekanu tuženika za zaštitu dostojanstva. Po primitku dopisa dekan ga je nazvao telefonom, bio je izvan sebe, nije ga pitao što se dogodilo nego zašto se njemu osobno nije obratio, te je razgovor završio na način da mu je rekao cit.: „ukoliko mu se ne sviđa kod tuženika da može otići”. Poznavajući situaciju kod tuženika znao je da će mu činjenica što je zatražio zaštitu dostojanstva produljiti i otežati put napredovanja, ali je njegova projekcija bila da će to utjecati vremenski za neka daljnja 3 mjeseca. Nakon toga više nije bio izložen uznemiravanju, koje bi se reflektiralo na spolnu orijentaciju, ali se promijenio odnos uprave prema postupku njegova napredovanja. Površinski gledajući odnos uprave prema njemu ostao je dobar, međutim, suštinski gledajući na bazi postupaka koje je opisao odnos je bio promijenjen.

Dekan tuženika [REDACTED] je u iskazu opisao da se nova radna mjesta otvaraju na tri moguća načina. Jedan je od njih da se popunjavaju upražnjena radna mjesta zbog odlaska u mirovinu ili izvan fakulteta, drugi način da se otvaraju razvojna radna mjesta i na treći način zapošljavanjem po posebnim propisima. Od 2008.g. kod tuženika nije